

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.015 van 9 juni 2016
in de zaak A. 218.776/VII-39.641.**

In zake : 1. Jan DE BORGER
 2. Ronny VAN MUYLDER
 3. Erdal GUNGOR
 4. Laura CUYT
 5. Ivan KETELS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bernard Deltour
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Zavelstraat 13
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Tussenkommende partij :
 de NV VAN HUMBEECK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tom Swerts
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Antwerpsesteenweg 16-18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 maart 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 7 januari 2016 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek van 3 juli 2015, houdende het verlenen aan de NV Van Humbeeck van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een rouwcentrum, gelegen aan de Oud-Strijdersstraat 19 te Willebroek, ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 juni 2016.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bernard Deltour, die verschijnt voor de verzoekende partijen, adviseur Mark Michiels, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Karel Verbestel, die loco advocaat Tom Swerts verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 26 maart 2015 dient de NV Van Humbeeck een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van een rouwcentrum, bestaande uit een rouwkamer, koffietafels en uitvaartcentrum.

3.2. Bij besluit van 3 juli 2015 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek de gevraagde vergunning. Concreet bestaat het voorwerp van de vergunning uit: een afvalwaterzuiveringsinstallatie

voor het lozen van 2 m³/u onbehandeld bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, diverse airconditioninginstallaties met een vermogen van in totaal 48,8 kW en een bovengrondse houder voor 10.000 liter mazout.

3.3. Tegen deze beslissing wordt bij de deputatie van de provincie Antwerpen bestuurlijk beroep ingesteld.

3.4. In het kader van de beroepsprocedure worden de volgende adviezen verleend:

- a) de afdeling Milieuvergunningen adviseert op 25 september 2015 gunstig over de aanvraag; de beroepen vergunning dient behouden te worden mits aanvulling van de bijzondere voorwaarden;
- b) op 5 januari 2016 stelt de Provinciale Milieuvergunningscommissie voor om de beroepen beslissing te bevestigen en de opgelegde bijzondere voorwaarden aan te vullen.

3.5. Met een besluit van 7 januari 2016 bevestigt de deputatie van de provincie Antwerpen de beroepen beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek en vult zij de bijzondere vergunningsvoorwaarden aan.

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De verzoekende partijen hebben op 1 juni 2016 een pleitnota ingediend. Ter terechtzitting vraagt de NV Van Humbeeck deze pleitnota uit de debatten te weren.

5. Het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (hierna: procedurereglement kort geding) voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk

neer te leggen. Het is de partijen echter wel toegestaan om nieuwe feiten, die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid en/of de gegrondheid van de vordering, aan de Raad van State ter kennis te brengen. In zoverre de pleitnota op dergelijke feiten betrekking heeft, kan ze dan ook bij de beoordeling van de zaak worden betrokken. In zoverre de pleitnota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar de loutere neerslag vormt van de uiteenzetting ter zitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

V. Tussenkoms

6. Met een op 11 april 2016 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de NV Van Humbeeck om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen.

VI. Ontvankelijkheid van de vordering

7. De tussenkomsende partij betwist dat de vordering ontvankelijk is.

8. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken, dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VII. Onderzoek van de vordering

9. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en

indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

10. De verzoekende partijen staven de spoedeisendheid van hun vordering als volgt:

“[...] Sinds de toekenning van het bestreden besluit, zoals ontvangen door eerste verzoeker op 25 januari 2016, weerhoudt niets de aanvrager ervan om de betrokken inrichting op te richten en de uitbating ervan aan te vatten.

Immers, het indienen van de vordering tot schorsing bij uw Raad of bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen (zoals gebeurde op 22 december 2015 - [...]) heeft geen schorsende werking an sich.

[...] De onmiddellijke uitvoering van het globale project heeft zich aldus reeds gematerialiseerd en de hinder ten nadele van de verzoekers, is reeds reëel, zoals wordt aangetoond met de vaststellingen in het PV dd. 4 maart 2016 [...].

Wanneer in de komende weken de werken zich ter hoogte van de eerste verdieping zullen ontwikkelen zal de nooduitgang aan de bewoners van het aanpalende appartement ontnomen worden en zal de levenskwaliteit in de appartementen gevoelig afnemen door de inkokering en de daaruitvolgende beperking van de natuurlijke licht- en luchtinval in de aanpalende leefruimten.

Gelet op de snelle vordering van de werf zal ook de commerciële exploitatie van het rouwcentrum spoedig kunnen aangevat worden en zullen de verzoekers geconfronteerd worden met de verdriedubbeling van de capaciteit van het rouwcentrum die gepaard zal gaan met een navenante stijging van de verkeersstromen en dus een vermindering van de lucht- en levenskwaliteit”.

Beoordeling

11. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

De Raad van State mag daarenboven alleen rekening houden met hetgeen in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. Hij mag geen acht slaan op hetgeen ter terechtzitting door verzoeker bijkomend nog wordt bijgebracht. De verwerende partij kan immers daarop niet meer schriftelijk reageren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, Parl.St. Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13).

12. Uit de door de verzoekende partijen bijgebrachte gegevens blijkt dat het vergunde rouwcentrum zal worden geëxploiteerd in een gebouw dat nog in opbouw is. De bouwwerkzaamheden hebben een aanvang genomen vanaf maart 2016. Gezien de stand van deze werken, moet de bewering van de verzoekende partijen dat de exploitatie van het rouwcentrum “spoedig” kan worden aangevat, sterk worden gerelativeerd. Waar het verzoekschrift gewag maakt van reële hinder of nadelen, meer bepaald het ontnemen van een nooduitgang, dreigende inkokering en een verlies aan licht- en luchtinval, zijn deze uitsluitend toe te schrijven aan de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning van 1 oktober 2015, waartegen blijkbaar sinds 22 december 2015 een vordering tot schorsing hangende is bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

De spoedeisendheid van de vordering is niet aangetoond.

13. Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden

toegewezen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

VIII. Kosten

14. De bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

1. Het verzoek van de NV Van Humbeeck tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juni tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron